

בדרכם קיימת קסומה מכך שאין כל מהלך
בכלי מוחיטים לדרכם מלוי סוס מקני
ולמתקע לו לפה מקדמתם כן: ס' ג'
לירק נטוי ליטטי ביה מומת מעתקה:
ומפני מי ידע כי נפקם: דריש
עשרה. בעשרי: נל ינבר. מסמע
סקונה נל יונימן חילן כוון יונן
מענו: וכי טהור לאפר עד זיין
ומפוא כלוכס עדירא. קודס צינדר
בעציוו בו חולין ומונבָּה נבויל מומן

תורה אור השלם

- לא באברך אין טוב ורע. ולו, בזבוז ואם כהר. מיבורו הוא ומתרומו יגידו לך לא אאל: וקיורו כו' ג' נטוי צפוי.
- בש' יי חטא אנטז' ועניז'ו. מעל יי' ובהשוויתך א' ובפרקון תא שוק. בandal וא שוק תא שוק. וקיורו ה' כה' ג' נטוי צפויין. נטוי צפויין פטורי טלית נטוי צפויין סקמוך כ' נטוי צפויין.
- בל אשר עטרת הדש והשתן העשורי זיהה קדרש לה'. וקיורו כה' ג' נטוי צפויין סקמוך דפמי' קדרס' ווילט' דוקין צפunning ססלי' סלנק' ג' סכמי' צדקות נאקה'ת' מסוס' הק' ג' מפליטין מעסך: ואוניג' ד' יוסי' הגאניג'. הנטיריך הנטומען (ט) נרטוב קדרס' קלטס טלק ספקיד הנט' קפיטו' באנומות צלמי'ס וכפלו' ונטבע עניא' ששה שעשה בריבוי ד' יוסי' ג' נטוי צפויין. כל' זילב יעדר כל' חלב היירוש רון ראישטן אשר יונטו' לה' לר' בתומי' במרום' היה' כה'

ה

מעל כה וגו'

לבדים: (ב) "הַשְׁמֵד" ד"א
משיח כי דבש"ה כל-
היהו: (ג) "הַמִּזְבֵּחַ" מושך
יש לאשמעי ר' פ"ד ו מס' י'
לבדים וכו' נאמר שמתוך
וכפער ואנשי ר' פ"ד ו מס' י'
ולבדים וכו' נאמר בירב

۱۱۳

אפשר בדור יהודיה. נעל צפ"ק (ד' ג: ד' ס' דק') פירש מילדיין
הקדש עלי. פ' קבנורם טובת הנלה ש"ט זו מקדשות מזבח
ויבן נימן נדך קביה וו י"ט פוזת נלה ליכל ליטול
סנוג מירטן נמק על מנת זינננא

אפשר כדבר יורה^ה ר' יודה אמר רב יודה אמר לו לאדם להטיל מום בבכור קודם שיציא לאור העולם הכא נמי אפשר^ו דשדי ביה מומא מעיקרא מי ידע כי נפק וכי תימא דמפיק ליה בראש עשרה לא יברך בין טוב לרע אמר רחמנא וכי תימא אפשר דשדי ביה מומא בכווי עדירה מהרה יבנה בית המקדש וביעין בהמה מהרה להקרבה וליכא ח"ג בבכור בהמה מהרה יבנה בית המקדש וביעין בהמה להקרבה וליכא אפשר בפסותין הכא נמי אפשר בלקוחין ב"כין דאויר שדי ביה מומא בכווי עדירה ושכיחי מומי דפסיל^ו בקדשים דא"פ דוקין שביעין נמי פסלי לא שכיחי: בחולין אבל לא במקדרש: מוקדרשין פשיטא לאו דידיה נניחו בקדשים קלים ואליבא דרבנן יוסי הגליל דאמר קדשים קלים ממון בעלים הם דרבנן^ז ומעללה מעל בה^ח לרבotta קדשים קלים שהן ממון בעלים דברי רבי יוסי הגלילי ס"ד^ו לעשרו קמ"ל ואימא הבי נמי^ו היה קרש אמר רחמנא ולא שבבר קדוש טעמא דכתיב רחמנא היה קרש הא לאו הבי הוה אammenא חילא קדושת מעשר עלייווה השთא קדושה חמורה אקדושה קלה לא חילא קדושה קלה אקדושה קלה מיביעא מאי היא^ו דתנן אחד קדשי מובה ואחד קדשי ברק הבית גנום נמי^ו בלא קדשא לדלמי צפ' עד ממס (נשל דף כ.) עד כן^ו בלא סקונטרם וצמם^ו ערליין (ו' כ.) מפלס בעניין מהר דמן ז' בסמוך ליט' ז' ממליך דלאו ממליס הלא לא קדשו ז' קדשי קדושים ז' קדשים הלא לא נדל ונוט דמייס^ו פילוט סכלל דמייס ז'ו דמייס גמליהו וו וס דבזה נוון נוונם נוונם לאו שוו וס עולא מומדים כמה הלא רופא י"ט צבוי וס לא עולמו עולס שאלינו מיציך ומומרת סנהלה דפ' עד כה ממס (נשל דף כ.) גל' צייר הלא גדרל סכלל כ' לגדי י"ט קני קמלול הלא ממס וכי גוונה קמי גערלין (ו' כ.) גני נכון דמן פסכו ז' צין מס ז' צייר מוס מהליעין חומנו וטהורי דפ' פולין הומו ז' מומדים כמה הלא לוּה יטן גבער ז' יטנו ז' בלאן ז' בלאן מומטו לי' ז' ממי גני דכני צהן מילך ווילר צייר מוצם סנהלה י"ט: תלמוד קומד עשר העש. סכל לתי טיקטול ומפרק מוק"ז וגעיל י"ט (גנץ) כל פקולי קМОוקדזין (ו' כ.) למי ק"ז ומפיק מפקיקטול גני פלוגת דזית שמלי ודית צייר כל דכטו ביט כל ליל הפי ז'ויס זקס (ד"ה וצ'י) פילוטמן: וויס

אין משנין אותו מקדישה לקדושה י' אבל מקדישין אותו הקדרש עלייו
ומחרמיין אותו מהו דתימא התם דכל בהמה לא לעולה קיימת אבל הכא
דכל בהמה למשיר קיימה אע"ג דאקרשה לא בפקע אישור רמעשר מינה
למאן נפקא מינה ³ בלבד ⁴ (יגאל) ובלא ⁵ (ימכר) קמ"ל: וזהג בבר
ובצאן ואין מתעשרין מזה על זה בכבשים ובזעירים וכו': ויהיו חדש ויישן
מתעשרין מזה על זה מק"ז ומה כבשים וזעירים שהם כלאים זה בוה מתעשרין
מוחה על זה החדש ישן שאינן כלאים זה בוה אינו דין שיתעשרו מזה על זה
תלמוד אומר ⁶ עשר תעשר ⁷ בשתי מעשרות הכתוב מדבר אחד מעשר
בהמה ואחד מעשר דגון ומקיש ⁸ מעשר בהמה למשיר דגון מה מעשר
דגון מחדש על היישן לא אף מעשר בהמה מחדש על היישן לא אי הבי
כבשים וזעירים נמי למא מקיש מעשר בהמה למשיר דגון מה מעשר דגון ממן
על שאינו מינו לא אף מעשר בהמה ממן על שאינו מינו לא רב כי רחמנא
צאנן אי הבי חדש ויישן נמי הא כתיב עשר תעשר ומה ראיות אמר רבא
⁹ אמר קרא שנה שניה לשנה הקשתיו ולא לדבר אחר חנן התם ¹⁰ אין תורמיין
מןין על שאינו מינו ואם תרם אין תרומותה מנא הני מיל' אמר
רב כיامي אמר רב כיامي ואמרי לה א"רامي אמר רב כיامي שמעון בן לקיש ¹¹ כל
חלב יצחר וככל חלב תירוש ודגון אמרה תורה תן חלב לויה וחלב לויה
אשכחן

ג א מיי פ"ג מלך
כמיות ה' ל' ד טומ"ע
ה י"ד ט' י"ג ס"ב ס"ב:
ד ב מיי פ"ג ס"ב ה'ל'ע:
ה ג מיי פ"ג
טמוהו ס'ל'ה:
ו ד מיי ג' פ"ג
טומ"ע טומ"ת נרכין
פ' ב' ג' ד:
ז ה מיי פ"ג וואלה
טמיות וטב'ם [ז] וטב'ם
ג טומ"ע י"ד קיון א'ל'

טה מקובצת

ק' מומי דפסלי בקדושים:
 צ' כי אמינו מזכירים:
 ט' כבש עליירין אוות
 נחנוך: ט' מינין למקם עלייה
 לבלא: ט' נוק נוק בעשרין:
 ט' מומ בדם ואוזין:
 ט' עד דיבער פולטיניגראט:
 ט' עליירין עליירין: ט' מוכחה
 לבריך והריכת: ט' גונת סיאס
 כאמרן: ט' אונון לקרודיש
 כאמרן: ט' אלאל אלקל מונח:
 ט' דרכאל מאל מהו היין:
 ט' אנטקסה ומוגה הילא:
 עליירין: ט' אלו בירל בענינה:
 ט' לודה והולב להו אוות
 נחנוך: ט' מל כל דוחה אוות לה
 נחנוך: ט' רוח הא טובות:
 צ' דונן ופוקה קפוקיש דחוין:
 ט' קען והארה תובייה בדור:
 ט' רבצה ליתן בשור
 כריעעה אאייס שאנוי שמי:
 (ווערטה): ט' דרב רורה
 קאנר: ט' נאננה בא'
 האקנידש אט שור השדי':
 ט' דרער לאט ליטל זיין:
 ט' דרער לאט ליטל זיין:

ביננו גרשום

דאפשר שברוב יהודיה דמתל
בו מוש קודם שצ'א זאריך
עלול ובלען איכל כלום: התה
גנוי בו ממעש אדרש קדרת
ביה מונמא מעיקרא עירע זומט
שיעז איזער יהודיה ערעד זומט
לויה ביה קלה קלה זונט ליטוישט
מי דיעז יה נפק. דילישדי ביה
ומנא מאה זונט זונט זונט
ר' שצ'רטי. וזה מונמא
בלקוחין זונט לא שכחו תמן
בלקוחין איסר למדיאס זונט
בעדריה ומשם זונט לא
קידיש זונט זונט זונט זונט
משנין איזה מקרדזין: אין
לקידשנה. קידושה קלה
מלומודה גאנן שליטס
עלעה: אבל מוקדרשין
הקשה לעילוי מורה נאות.
יציד דרבנן בערך פקי
המקרא מורה דאס אט
קדשו קילים אם נדר הז
אדמר דהויז באחריותו נונצ
את דרכין ליבנונג זונט
שהחרים. ואם נדרה הז
נונצ תות להבנה ולסתור.
נדבה דלא אמד עלי אומדרין
בכזה כהה דאן זונט
פיטר השם זונט ורצח
לעון בעילם בשור זונט
שמיתן דע זונט שמטור
כדי שעילו זונט זונט
בעזרו והווא סובט הנאה
זונט זונט זונט זונט זונט
המקרא קידשי החקין זונט
עלינו שעילע זונט זונט זונט
בדרכין אט נדרה מה נונצ
את טבנה זונט זונט
הדיינא חה. הו זונט זונט
משנין זונט זונט זונט זונט
לעילה אל זונט זונט זונט
לעילה אל זונט זונט זונט זונט

למעשיותיכם: اي הci חדש וישן נמי. לירבי מוצאנ: לשנה הקשו. מעשר בהמה למעשר דגן מה מעשר דגן אין מעשרין משנה זו

מעשר בהמה פרק תשיעי בכורות

ח א מ"י פ"ה מהל' כתנים
שלכה 3 טו"צ"ע י"ד סימן
לי' סעיף ה:

אשכחן תירוש ויזכר תירוש ודגן דגן ודגן
מנין ק"ו ומה תירוש ויזכר שאנין כלאים
וה בוה אין מתעשרין מזה על זה תירוש ודגן
דגן ודגן שהם כלאים וה בוה אינו דין שלא
יתעשרו מזה על זה ולרב' י"א אישיה אמר ע"ד
שיזוע חפה ושעורה והרצין במופת י"ד היב'
מייתי לה מייתי לה הב' ומה תירוש ויזכר
שaanין כלאים וה בוה אפי' על די דבר אחר
אין מתשרין מזה על זה תירוש ודגן דגן
ודגן שחן כלאים וה בוה על די דבר אחר
אינו דין שלא יתשרו מזה על זה ושני מניין
בעולם מגן הני דרבנן נינחו ^ט וככל דתקנו
רבנן בעין אויריאתא תקינו מה אויריאתא
שני מניין אינן מתשרין מזה על זה
דרבנן נמי אמר ליה ^י רבא בר רב
חנן לאבי אלא מעתה גבי מעשר בהמה
دلלא כתוב ^ו וככל מעשר בקר ומעשר צאן
התשרין